

[Niels Højland]

sagtens sige, at der intet sker ved at reducere antallet af kuttere, idet fiskeriflådens gennemsnitlige alder er ca. 30 år, men det er ikke en løsning på problemet; det er kun en udskydelse af problemet, og det løser ikke på lang sigt fiskeriets grundlæggende problem.

Det viser sig, at et utal af kuttere i de senere år er gået konkurs. Fiskere i Skagen vurderer, at 70-80 pct. af alle Skagens kuttere vil gå fallit i løbet af 2 år. Fiskeribanken og den del af den finansielle sektor, der er involveret i fiskerierhvervet, vurderer, at 9 ud af 10 kuttere i løbet af kort tid vil gå fallit. Det gennemsnitlige nettoresultat af fiskerkutternes økonomi ligger på et underskud mellem 50.000 og 150.000 kr. Den dårlige økonomi skal ses i lyset af det paradoksale forhold, at priserne på fisk har været gunstige, men alligevel har erhvervet ikke været rentabelt.

Jeg ved ikke, om man kan sige, at ministeren har været en god minister for fiskeriet. I hvert fald er det ikke svært at se, at ministeren har været umådelig svag i EF-forhandlingerne. F.eks. har man for nylig på rådsmødet besluttet, at maskestørrelserne skal ændres. Dette medfører omkostninger for den enkelte kutter i en størrelsesorden på 80.000-100.000 kr., som skal effektueres allerede fra midten af næste år. Havde ministeren været reel over for de danske fiskere, havde ministeren fået arrangeret denne beslutning således, at den træder i kraft langt mere flydende. Der burde have været en længere overgangsløsning. Ministeren har senere oplyst over for mig, at han forsøger at få denne overgangsløsning forlænget.

Sagligt set kendes der ingen eksempler på, at planøkonomi har gavnet noget som helst. Således viser det sig også, at EF's planøkonomi for landbrugssektoren skader fiskerierhvervet. EF-støtten til proteinafgrøder har været konkurrenceforvridende på de forskellige fiskeprodukter som fiskemel og fiskeolie.

Et utal af forbud og restriktioner foruden det massive skattetryk gør erhvervet ude af stand til at klare sig meget længere. Fiskeriet kan simpelt hen ikke overleve den stramme styring, der finder sted af erhvervet fra EF's og den danske lovgivnings side. Men planøkonomi fører altid til ressourcspild og kaos. Derfor er det nødvendigt, at det liberale erhverv på ny gøres frit.

Skåret ud i pap er situationen den, at uduelige politikere i Danmark er ved at udrydde et gammelt, traditionsrigt erhverv. Fortsættes disse løsningsmodeller, vil vi ende med, at al fisk landes af udenlandske fiskere, eller at vi får statsejede kuttere. Så snart man gør et frit erhverv afhængigt af bureaukrater, ødelægges det. Dette er EF efter min opfattelse mestret i. Men desværre er det ikke kun EF, man kan rette og bør rette kritikken imod, da der også kan ryddes en del hindringer af vejen på nationalt plan.

Det er efterhånden sidste udkald, men politikerne har tilsyneladende ikke set den store interesse i de få stemmer, som fiskernes antal udgør, nemlig cirka de 7.000. Man kan måske i den forbindelse nævne, at ca. 250.000 mennesker i større eller mindre grad er afhængige af fiskeriets indtjeningssevne. Samfundet er da også særdeles afhængigt af de ca. 13 mia. kr., som erhvervet indtjener netto i fremmed valuta.

På lang sigt kan problemerne ikke løses af EF, som opererer med et utidssvarende, ufleksibelt kvotesystem, som én gang årligt fastsættes af ministrene på baggrund af analyser, der er udfærdiget af biologer, i stedet for at lytte til lokale fiskere. Fiskeriministrene bekæmper fiskeriet i hinandens lande for at opnå de bedste kvoter i stedet for at lade fiskerne konkurrere på kvaliteten.

Kvotesystemet har fantastisk mange indbyggede ulemper. F.eks. er der ikke taget hensyn til omkostninger. Det betyder, at når kvoterne er åbne, fiskes der på livet løs, og det vil sige, at på trods af ugunstige vejrforhold tager fiskerne chancer, som de under normale omstændigheder ikke ville tage. Fiskernes arbejdsplads er i forvejen en af landets farligste. Det fik vi igen et tragisk eksempel på i sidste uge, da en ung fiskeskipper fra Hvide Sande mistede livet ved en meningsløs ulykke på havet.

De ekstreme offentlige reguleringer og de store omkostninger er umenneskelige forhold til byde fiskerne. Trods disse forhold fisker de i det omfang, det er muligt, fordi tvangsauktion truer de enkelte fiskere og dermed deres familiers eksistens. At fiskerne presses til at arbejde under farlige forhold, er blot endnu en bivirkning af den førte politik.

Kvoterne medfører endvidere en yderst ujævn tilførsel af fisk til forædlingsindustrien.